

meente. Door inventarisatie zijn deze waardevolle archieven beschikbaar gekomen voor raadpleging door geïnteresseerden.

Hausdorff kon lange tijd bogen op een grote dokterspraktijk, waarvan de patiënten hem op handen droegen. Als praktizerend huisarts heeft hij het heel lang volgehouden. Zijn wacht- en spreekkamer, die hij reeds vanaf zijn vestiging aan de West-Kruiskade in gebruik had, maakten op het laatst wel een ouderwetse om niet te zeggen aftandse indruk. Een indruk die overigens weer werd goedge maakt door de overvloed aan eerbiedwaardige oude boekbanden die zijn spreekkamer stoffeerden. Het was of in Hausdorffs praktijk de tijd had stil gestaan. Tekenend was de aanduiding voor de nabijgelegen tramhalte, als de 'halte Hausdorff', stammend uit het tijdperk dat er nog conducteurs op de tram meereden¹⁰). Het viel hem ondanks zijn leeftijd in 1978 nog niet mee om van de laatste duizend patiënten, die hij had aangehouden, afscheid te nemen. Maar na de verhuizing samen met zijn opgewekte vrouw¹¹) naar een flat aan de Mechelsesteenweg te Antwerpen was hij toch opgelucht van deze grote verantwoordelijkheid bevrijd te zijn. In zijn nieuwe woonplaats vond hij veel van de oude vertrouwde sfeer terug, die hij zich uit het Rotterdam van voor de oorlog herinnerde. Er woonden in die stad veel kennissen en twee getrouwde dochters met haar gezinnen. Niet zonder trots vertelde hij dat één van de dochters zeven zonen had, de zevende een Boudewijn, vernoemd naar de Belgische koning. Ook daarin was Hausdorff traditioneel Joods, dat hij het regerende koningshuis respecteerde en er genegenheid voor koesterde. De laatste twaalf jaren van zijn leven heeft Hausdorff het genoeg mogen beleven zich opgenomen te weten in een levendige Joodse gemeenschap met eerbied voor de traditionele leefwijze, waarvan hij zo graag in Rotterdam een wat algemener herleving had willen meemaken¹²). David Hausdorff is op 7 augustus 1990 begraven op de Joodse begraafplaats van Antwerpen te Putte (Nederland), dezelfde begraafplaats waar in 1935 zijn gerespecteerde leermeester opperrabbin Ritter is begraven.

NOTEN

1) Uitspraak gedaan als voorzitter van het dagelijks bestuur van de Nederlands Israëlitische Gemeente in een toespraak tot de scheidende opperrabbin L. Vorst, 1971 (Geluidscollectie GAR).